

[Tholstrup.]

finde nye for at skaffe sig en baggrund. Man har i den senere tid talt om dumping og om, at man må hindre billige dumpingvarer i at komme ind i landet. Af de hidtidige eksempler på dumping er der ikke et eneste, der har kunnet holde overfor en nærmere prøve. Ikke desto mindre foreslår et af de fremtrædende medlemmer af regeringspartiet en antidemokratisk lov af yderst antiliberal karakter, altså et tilbageskridt i liberaliseringstendensen.

Jeg kan ikke se andet, end at loven i dag derfor administreres ulovligt, og at det mindste, man kunne forlange, var, at den kun anvendes efter det formål, som angives i den, og så bliver det jo til meget lidt.

Det blev betragtet som en selvfølge, da nu afdøde folketingsmedlem Bue Bjørner udtalte, at det måtte fastslås, at loven ikke måtte bruges til protektionistiske formål. Der var ingen af de ærede medlemmer eller ministrene, der gjorde indsigelse herimod, og der er måske heller ikke nogen, der vil gøre indsigelse imod, hvad jeg siger i dag. Tværtimod har vi fået tilslutning til disse betragtninger netop i dag; vi mangler kun at få tilslutning fra det ærede medlem hr. Anker Lau og fra regeringspartierne — regeringspartiet og kommunisterne, mente jeg. Man administrerer blot, som det passer administrationen, uden at det er muligt med vægt at påvise lovens nødvendighed.

Jeg vil gerne tale om et par enkelte småting, der illustrerer, hvor meningsløst og urimeligt loven virker i små sager.

Når således en dansk foderstofeksportør skal have foretaget analyse af sine foderstoffer, som er købt på de såkaldte Londonkontrakter, må han højtideligt hver gang ansøge om små latterlige beløb på 30—40 kr., og det kan godt løbe op til hundrede gange om året, at han skal indsende ansøgning om et sådant lille beløb.

Når man ser et tilfælde, som en produkthandler så på Amager, hvor en lastvogn kørte ud og læssede et læs skrot, jernspåner, til en eksportværdi af 2 000 kr. af på lossepladsen, ja, så bliver man noget forbavset og spørger: Hvorfor bliver sådan noget ikke eksporteret i stedet for, hvis der ikke er brug for det herhjemme? Han anmeldte sagen til kriminalpolitiet og varedirektoratet, men fik at vide, at det var noget, der

jævnligt fandt sted, men ikke desto mindre nægtede varedirektoratet at give udførselstilladelse til det affaldsjern, som den pågældende produkthandler lå inde med. Der betales kun en femtedel af verdensmarkedsprisen til statsbanerne for deres udslidte skinner og andet affald fra centralværkstederne, og så er der altså folk, der foretrækker at lade skrottet ligge eller køre det på lossepladsen i stedet for at udbringe det i værdier.

Restriktionerne betyder en ødslen med arbejdskraft, og de betyder besværligheder og hindringer, som lægges i vejen for erhvervslivet. Men alligevel, takket være de gode høstår og andre omstændigheder, har det været et godt år for landet, men det kunne altså have været endnu bedre. Vareforsyningsloven kunne have været ophævet straks, medmindre det er regeringens hensigt at sætte en inflationspolitik i gang, og så ville den alligevel ikke være til nogen nytte. Med en inflationspolitik mener jeg en politik, som går ud på ved nationalbankens seddelpresse at sætte flere penge i omløb som støtte til byggeriet og erhverv i det hele taget, end man indriver i skatter og ved salg af obligationer.

Jeg må derfor stille det direkte spørgsmål til den høje regering: Tilstræber den høje regering at øge inflationspolitikken i stedet for, som det har været praktiseret i det sidste års tid, at føre en mindre inflationspræget politik end de foregående to år?

Af den økonomiske oversigt, som vi jo får en af dagene, vil det fremgå, at pengeforsyningen i 1953 er blevet forøget med 81 mill. kr., medens den tilsvarende forøgelse af pengeforsyningen i de to foregående år er henholdsvis 144 og 287 mill. kr.

Dette er et betydeligt fremskridt. Om det nu kan tilskrives den nuværende eller den foregående regering, som jo må dele ansvaret for det forløbne år, kan jeg ikke sige, men hvis man vil holde den linie, så er der ingen motivering for at opretholde restriktionssystemet en dag længere. Det er nemlig kun ved en forøget pengeudpumpning, at der kan blive tale om et øget valutaforbrug i forhold til valutaindtægterne. Såfremt man ikke foretager denne udpumpning, vil det være teknisk umuligt at importere varer for flere penge, end der eksporteres varer for, og det er denne sand-